

Reformatorisch Dagblad » Achtergrond » Mens » Hulp voor verlaten baby

 print stuur door deel via twitter knipsel

Hulp voor verlaten baby

16-09-2010 09:27 | J. Visscher

Vondelingetje uit 2005.

Samen met tientallen vrijwilligers ontfermt ze zich over baby's in nood. Tien jaar geleden richtte Monique Verdickt (63) het enige vondelingenluik in België op. „Babymoorden zoals in Friesland hadden met zo'n luik misschien voorkomen kunnen worden.“

Nummer 116! roept een vrijwilligster in de hal van de Stichting Moeders voor Moeders in Antwerpen. Ze duwt een boodschappenkarretje vol levensmiddelen voor zich uit. De spullen zijn bedoeld voor een van de honderden armste moeders die hier wekelijks hun voedsel komen halen.

Vrouwen, al dan niet gesluierd en vergezeld van hun jonge kroost, lopen af en aan in het oude pand van Moeders voor Moeders, gelegen in de Antwerpse deelgemeente Borgerhout, waar relatief veel allochtonen wonen.

Behalve eten kunnen de moeders gratis babykleding en kinderspeelgoed krijgen. Verder is er gelegenheid om de baby's te wassen en door een dokter te laten onderzoeken. Ook in een knipbeurt voor moeder, voor een paar euro, is voorzien.

De „christelijk geïnspireerde” vrijwilligersorganisatie helpt niet alleen arme moeders de eindjes aan elkaar te knopen, maar biedt „radeloze” moeders ook de mogelijkheid hun pasgeboren kind achter te laten in een vondelingenluik in het pand van Moeders voor Moeders. Via een deur die 24 uur per dag open is, kunnen de vrouwen hun boreling in een bedje achter een luik leggen. Door middel van een alarmsysteem weten vrijwilligers dat er een kind is gebracht, waarna ze zich binnen luttele minuten over de vondeling kunnen ontfermen. Niet alleen een arts, ook de politie doet onderzoek.

De moeder kan persoonlijke informatie achterlaten en wordt gevraagd de helft van een zogeheten puzzelstuk mee te nemen. Die past op een andere helft, die in het bezit is van Moeders voor Moeders. Op die manier kan later, als iemand zich meldt om het kind te halen, (onder meer) via het puzzelstuk worden gecheckt of het daadwerkelijk om de moeder gaat. Binnen zes maanden kan een moeder haar kind altijd weer ophalen.

Monique Verdickt, oprichtster van Moeders voor Moeders, besloot tien jaar geleden te starten met een vondelingenluik, onder de naam Moeders Mozes mandje. Ze kwam op het idee door een soortgelijk initiatief in het Duitse Hamburg. „Ik ben in de auto naar Hamburg gestapt en heb daar een uur aan tafel gezeten en uitleg gevraagd. Ik vond het een perfect plan. Ik heb in België de rechtbank verwittigd van mijn plan om hier ook een vondelingenluik op te richten, maar die nam de moeite niet om te reageren”, vertelt Verdickt, gezeten achter een eenvoudige tafel met laptop. Om haar heen foto’s van –te vondeling gelegde– baby’s, een portret van Moeder Teresa en een beeld van Maria met Jezus.

Verdickt is ervan overtuigd dat de mogelijkheid om een baby in een vondelingenluik achter te laten wellicht babymoorden zoals recent in het Friese Nij Beets en in Geleen had kunnen voorkomen.

Niet iedereen was indertijd gecharmeerd van haar plan. Toenmalig burgemeester Leona Detiège van Antwerpen was fel tegen. „Zij vond het maar middeleeuwse toestanden en een blamage voor de stad.”

In tien jaar tijd zijn er twee baby’s in het babyluik gelegd. Het eerste kind, een jongen, werd op 17 november 2007 in het luik achtergelaten. „Dat was op een zaterdagmiddag. Het kind zag er proper en mooi gekleed uit, mogelijk is het een Marokkaans jongetje. We hebben onmiddellijk een dokter verwittigd. Die heeft het jongetje gezond bevonden. Het kind was twee dagen bij ons thuis. Dat was heel emotioneel. Het lag tussen mijn man en mij in bed. Dan ligt ge daar te wenen. Waar zou de moeder zijn? Zou zij zich alleen voelen of zou ze juist blij zijn? Ze heeft in ieder geval de moeite gedaan om haar kind in een veilig bedje te leggen.

Ik zag het als een gered kind. Het had ook in een vuilnisbak gedumpt kunnen zijn. Het kind is gedoopt en kreeg de naam Thomas. De maandag erna is hij opgevangen door een hulpinstantie van de Belgische overheid, het OCMW. Daarna is de baby naar een adoptiegezin verhuisd. Nu, na drie jaar, gaat het goed met Thomas.”

Op 18 juli 2009, ook op een zaterdagmiddag, lag er opnieuw een baby in het vondelingenluik. „Een blond jongetje. Het kind is gedoopt als Michaël. De ouders zijn nimmer op komen dagen.”

Meer dan eens krijgt Verdickt allochtone meisjes aan de telefoon die in „de misère” zitten omdat ze zwanger zijn. Als de meisjes in verwachting zijn voor het huwelijk of als er sprake is van een buitenechtelijke relatie, kunnen ze te maken krijgen met bijvoorbeeld verstoting.

Abortus zal Verdickt nooit adviseren. „Daar ben ik op tegen. Dat is een moord op een kind en een moord op je geweten. Je bent toch veel gelukkiger als je je kind een toekomst kunt geven.”

Verdickt hoopt dat er „in elke grote stad” in België een vondelingenluik komt. „Af en toe komt de vondst van babylijkjes in het nieuws. Ik ben ervan overtuigd dat er veel meer pasgeboren kinderen worden gedood van wie we nooit wat horen. In Antwerpen is bijvoorbeeld geen goed zicht op het aantal illegalen en hun activiteiten.”

Zelf heeft de oprichtster van Moeders voor Moeders zeven kinderen. Lachend: „Het spijt me dat het er niet meer zijn.” In 1993 kreeg ze nog een achtste kind onder haar hoede, Emile. Die hoort nog altijd bij de familie Verdickt. „Zijn moeder is Poolse, zijn vader Gambiaan. Ze zeiden dat ze geen eten en geen geld voor hem hadden. Toen hebben wij het kind bij ons in huis genomen. Ik heb de ouders wel verplicht om in ieder geval de eerste maanden het kind te eten te geven, met hem te wandelen en hem te wassen. Heel lang hielden ze dat niet vol. De vader en de moeder hebben de eerste verjaardag van het kind niet gevierd.”

„Problematiek rond babyluik complex”

Nederland werd de afgelopen tijd opgeschrikt door verschillende babymoorden, onder meer in Nij Beets en Geleen. Afgelopen zondag werd in Den Haag in een vuilcontainer een foetus gevonden. De moeder is inmiddels weer vrij.

Ook zijn er dit jaar voor zover bekend drie vondelingen aangetroffen. In maart werd in Hoorn baby Daniël gevonden. In dezelfde maand werd naast een vuilcontainer in Rotterdam baby Luna aangetroffen. Enkele weken geleden zou ook in Wolvega een vondeling zijn gesignaleerd.

In Nederland is het te vondeling leggen van een kind strafbaar. Een kind heeft hulp nodig en heeft er recht op te weten van wie het afstamt.

Ons land kent geen zogeheten vondelingenluik, waar net bevallen moeders hun boreling kunnen achterlaten. België heeft wel zo'n luik (zie artikel hieronder). Onder meer Duitsland en Polen kennen tientallen babyluiken.

Wat beweegt moeders die hun baby doden of te vondeling leggen? Die vraag houdt onderzoekster Kerstin van Tiggelen sterk bezig. „Het is heel ingrijpend als een moeder haar kind doodt of te vondeling legt. Wat zit daar achter? Daar wil ik meer van weten.”

Via de website vondelingenluik.nl probeert ze samen met anderen gegevens te vergaren over de thematiek „waar in Nederland nauwelijks informatie over is te vinden.” Ze heeft onder meer contact met de Raad voor de Kinderbescherming en het Nederlands Forensisch Instituut. Ook probeert ze moeders te spreken die zelf te maken hebben met de problematiek.

Van Tiggelen wil geen „moreel-ethisch standpunt” innemen over moeders die hun kind ombrengen of te vondeling leggen. „Dit zijn zulke strikt persoonlijke zaken. Ik kan me niet inleven in iemand die zich tot dat soort daden gedrongen voelt. Misschien krijgt een vrouw van haar partner wel te horen: Je doodt je baby of ik doe je kinderen wat aan.”

Zelf heeft Van Tiggelen niet veel fiducia in een babyluik. „Stel dat er zo'n vondelingenluik in Zeewolde komt, op een centraal punt in Nederland. Dan zie ik het, praktisch gezien, niet gebeuren dat een vrouw na een zware bevalling, die ze misschien zonder hulp moet doen, in de auto stapt, naar zo'n luik rijdt en haar kind daar neerlegt.”

De onderzoekster wijst erop dat de Duitse ethiekraad eind vorig jaar na een evaluatie van tien jaar vondelingenluiken adviseerde om die voorzieningen te beëindigen, onder meer met het oog op het uitgangspunt dat een kind recht heeft op wetenschap over zijn afkomst. Bij de oosterburen zijn de afgelopen jaren enkele honderden baby's in de tientallen luiken gelegd.

De problematiek rond het vondelingenluik is complex, schetst Van Tiggelen. „Natuurlijk is het pure winst als door zo'n luik een kind wordt gered dat anders zou sterven. Anderzijds kan het gebeuren dat een kind dat in het luik wordt gelegd bij de moeder was gebleven als zo'n voorziening er niet was.”

Reformatorisch Dagblad

De website van het Reformatorisch Dagblad is onderdeel van Erdee Media B.V.

Contact
Zoeken in het archief
Erdee Media B.V.

Erdee Service

Abonnementen
Adverteren
Schakeltje opgeven
Vakantieservice
Copyright
Privacy